

POSTANOWIENIE

Dnia 22 marca 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Andrzej Wasilewski

w sprawie z powództwa M. M.
przeciwko "P." Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G.
o przywrócenie do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych
i Spraw Publicznych w dniu 22 marca 2005 r.,
kasacji powoda od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w G.
z dnia 6 lipca 2004 r., sygn. akt VII Pa .../04,

odrzuca kasację.

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy-Pracy w G. wyrokiem z dnia 6 lipca 2004 r. (VII Pa .../04) oddalił apelację powoda – M. M. od wyroku Sądu Rejonowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. z dnia 2 grudnia 2003 r. (VIII P .../03) oddalającego jego powództwo przeciwko 'P. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G. o przywrócenie do pracy.

W kasacji od powyższego wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Pracy w G. z dnia 6 lipca 2004 r. pełnomocnik powoda zarzucił naruszenie art. 38 w związku z art. 45 § 1 k.p., „gdyż pozwany winien był przeprowadzić konsultację zamiaru wypowiedzenia ze związkiem zawodowym” oraz wniósł „o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz poprzedzającego ten wyrok wyroku Sądu Rejonowego (...) i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji przy uwzględnieniu kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu kasacyjnym”, nadmieniając przy tym, że:

„Okolicznościami uzasadniającymi wniesienie kasacji przez powoda w przedmiotowej sprawie są wątpliwości co do rozumienia prawa materialnego, a w szczególności interpretacji wykładni art. 38 i 45 § 1 k.p.”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja powinna czynić zadość szczególnym wymaganiom formalnym określonym w art. 393³ k.p.c., w tym – poza przytoczeniem podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia – powinna ona zawierać także „przedstawienie okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie” (art. 393³ § 1 pkt. 3 k.p.c.), które stanowią odrębny element formalny kasacji jako pisma procesowego. Oznacza to w szczególności, że w kasacji należy wykazać (*sic!*), iż w sprawie, której ona dotyczy, bądź „występuje istotne zagadnienie prawne” (art. 393 § 1 pkt 1 k.p.c. – *a contrario*), bądź „istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie” (art. 393 § 1 pkt. 2 k.p.c. – *a contrario*), bądź też „zaskarżone orzeczenie oczywiście narusza prawo” albo „zachodzi nieważność postępowania” (art. 393 § 2 k.p.c.). Wnoszący kasację nie może przy tym ograniczyć się do powtórzenia w jej treści jednego lub kilku ustawowych sformułowań, do którego lub których pragnie nawiązać, jako do „okoliczności uzasadniającej rozpoznanie kasacji”, lecz obowiązany jest do profesjonalnego prawniczego uzasadnienia wskazanej lub wskazanych „okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji” i to w kontekście okoliczności faktycznych i prawnych tej sprawy, której kasacja ta dotyczy. Nie spełnienie tego wymagania kasacji stanowi tzw. brak istotny kasacji, bowiem kasacja taka nie czyni zadość wymaganiu formalnemu określonym w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c., a to w konsekwencji skutkować musi jej odrzuceniem. Tymczasem w kasacji w niniejszej sprawie ani w jej *petitum*, ani też w jej uzasadnieniu w ogóle nie zostały przedstawione tak określone okoliczności, które miałyby uzasadniać jej rozpoznanie. Natomiast sformułowana w *petitum* kasacji lakoniczna uwaga, iż „okolicznościami uzasadniającymi wniesienie kasacji przez powoda w przedmiotowej sprawie są wątpliwości co do rozumienia prawa materialnego, a w szczególności interpretacji wykładni art. 38 i 45 § 1 k.p.”, nawet formalnie nie czyni zadość wymaganiom prawnym określonym w art. 393³ § 1 pkt 3 w związku z art. 393 § 1 pkt 1 i pkt 2 (*a contrario*) oraz § 2 k.p.c.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. 393⁷ § 2 w związku z art. 393⁵ k.p.c. orzekł jak w sentencji..

Teza:

Nie przedstawienie w kasacji „okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie” (art. 393³ § 1 pkt. 3 k.p.c.), a więc nie wskazanie w niej na występujące w sprawie okoliczności, o których mowa jest w art. 393 § 1 pkt. 1 lub pkt. 2 k.p.c. (*a contrario*)

względnie w art. 393 § 2 k.p.c., przesądza o odrzuceniu kasacji (art. 393⁷ § 2 w związku z art. 393⁵ k.p.c.).